

РЕШЕНИЕ

№ 2733

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1582** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Й. Р. К. чрез процесуалния му представител адв. К. К. против Решение № 3 от 03.01.2023г. по НАХД № 8526/2022 на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-006309/15.04.2022г., издадено от началник група към СДВР, ОПП, с което на жалбоподателя е наложена административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението, като издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че вмененото поведение на касатора не води до обективното му подвеждане под отговорност в хипотезата на чл. 104б от ЗДвП. Изтъква се, че както в АУАН, така и в НП са посочени бланкетно изрази, от които не става ясно как с извършената рязка маневра при завиване се извежда автомобила извън контрол и до какво състояние се е достигнало като краен резултат. В тази връзка се моли за отмяна на въззивното решение и НП.

В съдебно заседание касаторът чрез адв. К. поддържа касационната жалба с релевираните в нея доводи. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение,

съгласно представен договор за правна помощ.

Ответникът по касационната жалба- началник група при СДВР, ОПП, редовно уведомен, не дава становище по жалбата и не изпраща представител.

Представителят на СГП моли за уважаване на касационната жалба и отмяна на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното Решение №3 от 03.01.2023г. по НАХД № 8526/2022 на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-006309/15.04.2022г., издадено от началник група към СДВР, ОПП, с което на Й. Р. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.104б, т. 2 от ЗДвП.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение по чл.104б, т. 2 от ЗДвП се установява от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Следва да се отбележи, че пряк очевиден на нарушението е св. Л. А. – началник група при СДВР, ОПП, като същият непосредствено е възприел движението на автомобила, управляван от касатора. Св. А. е дал показания, че е последвал К. до мястото на извършване на проверката. Проверката е извършена от св. С.– мл. автоконтрольор при СДВР, ОПП, който е съставил акта за установяване на административно нарушение. Разпитан в съдебно заседание, актосъставителят също е дал показания относно нарушението и обстоятелствата, при които е било осъществено. Съобразно Постановление № 2/15.12.1978 г. по н. д. № 2/78 г., Пленум на ВС, „съставеният акт няма презумптивна доказателствена сила. От това следва, че когато актът се оспорва, съдът е длъжен да събере доказателства за отразените в него фактически констатации чрез разпита на актосъставителя, свидетеля и др. ". В тази връзка настоящият състав счита, че свидетелските показания са правилно кредитирани от СРС като безпристрастни, преки и ясни и същевременно в унисон със събраните писмени доказателства по делото. Предвид тези обстоятелства не се споделя и довода на жалбоподателя за неправилно възприета и отразена фактическа обстановка.

Неоснователно е наведеното от касатора оплакване, че поведението, описано в процесното НП, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл. 104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая безспорно е установено, че на 12.03.2022г., около 01:17., в [населено място], по [улица] с посока на движение от [улица] към улица „Проф. д-р И. С.“, участък отворен за обществено ползване, жалбоподателят Й. К. извършва рязка маневра, като преднамерено извежда извън контрол управлението от него л.а. БМВ 320 Д, с рег. [рег.номер на МПС] чрез презавиване, довеждащо до загуба на сцепление на гумите т.е. при управление на моторното превозно средство не е използвал пътя съгласно неговото предназначение /за превоз на хора и товари/. Свидетелските показания установяват, че водачът съзнателно и без причини от обективен характер /атмосферни условия, мокра или заледена пътна настилка или др./ е извел автомобила извън контрол, извършвайки маневра, с която автомобилът се е отклонил целенасочено.

Обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“ като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В тази връзка, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението т.е. конкретните действия по управлението на автомобила, обосноваващи съставомерност. Без значение за тази съставомерност са конкретните способности, чрез които се постига крайният резултат – дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, форсиране на двигателя, или по друг начин.

В заключение касационният съдебен състав намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3 от 03.01.2023г. по НАХД № 8526/2022 на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: